

Asia Televisio-ohjelmaan liittyvät tekijänoikeuskysymykset
Hakija NN
Annettu 01.02.2006

LAUSUNTOPYYNTÖ

NN (jäljempänä hakija) on 11.08.2005 saapuneella kirjeellään pyytänyt tekijänoikeusneuvoston lausuntoa televisio-ohjelmaan liittyvistä tekijänoikeuskysymyksistä.

Hakija pyytää tekijänoikeusneuvoston lausuntoa siitä, onko Yleisradio Oy rikkonut hänen tekijänoikeuttaan YLE TV 2:n 03.03.2005 esittämällä ohjelmalla Itsenäisyyden sinetti.

Lausuntopyynnön taustaa

Hakija kertoo tehneensä Yleisradion TV 2:lle viisi dokumenttiohjelmaa. Vuoden 2003 alussa hakija tarjosi TV 2:n tuottajalle MM:lle dokumenttiohjelmaa Lapin sodan Tornion taisteluista lokakuun alussa 1944. Asiasta pidettiin helmikuussa 2003 pitkäkö neuvottelu Helsingissä Yleisradion tiloissa. Mukana oli myös MM:n kutsumana ohjaaja YY TV 2:sta.

Neuvottelun aikana hakija sanoo kertoneensa ohjelman suunnitellusta sisällöstä ja kyseiset henkilöt katsoivat ohjelman työkopion alkuosan. Tuolloin sovittiin, että hakija tekee ensin ohjelman yksin ja jos se ei ole riittävän hyvä, ohjelma tehdään yhteistuotantona TV 2:n kanssa. MM kehotti YY:tä hoitamaan asiaa edelleen.

Kesällä 2003 hakija lähetti tekemänsä valmiin ohjelman YY:lle, joka hyväksyi sen sellaisenaan esitettäväksi. Aikaa kului hakijan mukaan tämän jälkeen yli vuosi. Jossain vaiheessa MM ilmoitti, että ohjelma sopisi TV 2:ssa sittenkin paremmin johonkin muuhun yhteyteen kuin hänen tuottamaansa Dokumenttiprojekti-sarjaan. Tämän jälkeen hakijalle sanottiin, ettei juuri nyt ole määrärahaa käyttämättä jne.

Lokakuussa 2004 hakija kuuli, että TV 2 oli yrittänyt haastatella hakijan ohjelmassa esiintynyttä XX:ää, joka kuitenkin kieltäytyi ja kehotti ottamaan yhteyttä hakijaan. Ohjaaja ZZ soittikin hakijalle. Hakija kertoi ZZ:lle ohjelmastaan ja että siitä on kopio sekä MM:llä että YY:llä. Hakija ehdotti ohjelmansa esittämistä dokumenttisarjassa Silminnäkiä. ZZ sanoi ohjelman olevan tunnin kestävä liian pitkä. Hakija sanoo ilmoittaneensa tuolloin, että vaikka YY on MM:n valtuuttamana hyväksynyt ohjelman sellaisenaan, voidaan palata toiseen vaihtoehtoon eli yhteistuotantoon ja että ohjelmaa voidaan ZZ:n haluamalla tavalla lyhentää.

Hakijan mukaan TV 2 esitti sittemmin 03.03.2005 ZZ:n ohjelman "Itsenäisyyden sinetti", joka oli plagioitu hänen ohjelmastaan.

Lausuntopyynnön mukaan olennaisen osan hakijan ohjelmasta muodostavat kahden henkilön kertomukset. Toinen heistä on Tornion tuolloinen komendantti WW ja toinen rakennusmestari PP. Hakijan mukaan ZZ:n ohjelmassa he kertoivat aivan samoista asioista ja samoin sanoin kuin hakijan ohjelmassa. Lisäksi PP:tä oli haastateltu taistelupaikoilla aivan kuten hakijan ohjelmassa.

Molemmissa ohjelmissa oli ns. sivuosissa muitakin henkilöitä. Hakijan ohjelmassa esiintyneitä ZZ ei voinut haastatella, koska he olivat joko kuolleet tai huonossa kunnossa tai sitten kieltäytyivät haastattelusta.

Hakijan mukaan ZZ:n ohjelman juonnossa puhuttiin aivan samoista asioista kuin hänen ohjelmassaan. Lisäksi kummassakin ohjelmassa esitettiin osa ministeri von Bornin radiopuheesta. ZZ:n ohjelmassa käytettiin myös pitkälti samaa sota-aikaista kuva-aineistoa kuin hakijan ohjelmassa. Myös molempien ohjelmien rakenne on samanlainen.

Hakija kertoo ottaneensa asiasta yhteyttä Yleisradio Oy:hyn. TV 2:n ohjelmapäällikkö TT soitti hakijalle kesäkuussa 2005 ja ilmoitti, ettei TV 2 keskustele asiasta. Sen jälkeen hakija kertoo puhuneensa asiasta vielä YY:n kanssa, joka vahvisti hakijan kertomuksen siitä, mitä neuvottelussa helmikuussa 2003 tapahtui ja sovittiin. YY ilmoitti hakijan mukaan myös olevansa edelleen sitä mieltä, että hakijan ohjelma on sellaisenaan esityskelpoinen.

Hakija on toimittanut tekijänoikeusneuvostolle lausuntopyynnön liitteenä molemmat lausuntopyynnössä tarkoitetut ohjelmat DVD-tallenteina.

Vastine

Tekijänoikeusneuvosto on varannut Yleisradio Oy:lle mahdollisuuden vastineen antamiseen asiassa. Vastine on saapunut 01.12.2005. Vastineen on antanut Yleisradio Oy:n puolesta ohjelmajohtaja Päivi Kärkkäinen. Vastineessa todetaan seuraavaa:

NN tarjosi Lapin sotaa koskevaa ohjelmaansa Yleisradio Oy:n tuottaja MM:lle. Yleisradiolle on tehty muitakin samaa aihetta koskevia ohjelmatarjouksia. MM ei lupautunut ottamaan ohjelmaa Dokumenttiprojektiin ohjelmistoon, koska ohjelma ei rakenteensa eikä sisältönsä puolesta soveltunut esitettäväksi Dokumenttiprojektissa. MM antoi kuitenkin tässä yhteydessä alan asiantuntijan ominaisuudessa ilman mitään sitoumusta ohjelman esittämisestä NN:lle neuvoja ohjelman parantamiseksi.

NN tarjosi ohjelmaa uudelleen MM:lle, joka edelleen totesi, ettei ohjelma soveltunut esitettäväksi Dokumenttiprojektin ohjelmistossa. NN lähestyi tämän jälkeen Yleisradion muita tuottajia ja ostajia, mutta nämäkään eivät olleet halukkaita ostamaan ohjelman esitysoikeuksia. Myöhemmin NN tarjosi myös ohjelmaansa sisältyvän materiaalin käyttöoikeuksia ostettavaksi Yleisradion käyttöön Yleisradion tuottaman ohjelman raakamateriaaliksi. Tätä materiaalia ei hankittu Yleisradiolle eikä myöskään käytetty Silminnäkiä-sarjassa esitetyssä ohjelmassa.

Yleisradiossa oli jo samaan aikaan tehty Silminnäkiä-sarjaan ohjelma Lapin sodasta ja ohjelman ohjaaja ZZ suunnitteli jo ohjelmalle jatko-osaa.

Vastineessa todetaan, että tekijänoikeus ei suojaa ohjelmaideaa, ohjelman aihetta tai käsittelytapaa eikä ohjelmaan sisältyviä tietoja. Kukaan ei voi tekijänoikeuteen vedoten väittää itsellään olevan yksinoikeutta tehdä dokumenttiohjelmaa tietystä aiheesta. Näin ollen se, että NN on tehnyt ohjelman Lapin sodasta, ei estä Yleisradiota tai ketä hyvänsä muutakaan tekemästä ohjelmaa samasta aiheesta.

Dokumenttiohjelman rakenne ja haastateltavat määräytyvät yleensä hyvin pitkälti käsiteltävän aiheen perusteella varsinkin historiallisia tapahtumia koskevien ohjelmien kohdalla. Samaa historiallista aihetta koskevissa ohjelmissa käytetään hyvin yleisesti myös samoja arkistomateriaaleja. Erityisesti, jos käytettävissä oleva taustamateriaali on vanhaa ja sitä on vain rajoitetusti saatavissa tai asiasta tietäviä henkilöitä on enää harvoja elossa, samat materiaalit ja samat haastateltavat toistuvat samaa aihetta koskevissa eri ohjelmissa.

Samojen haastateltavien kuuleminen eri ohjelmissa ei merkitse, että myöhemmin tehty ohjelma olisi aiemmin tehdyn ohjelman kopio tai plagiaatti. Kenellekään ei voi syntyä tekijänoikeuteen perustuvaa yksinoikeutta haastatella henkilöitä ohjelmaa varten. Haastateltavat

saattavat myös esittää eri yhteyksissä antamissaan omissa haastattelulausunnoissaan muisteleman asiain hyvin samalla tavoin. Tämä ei kuitenkaan synnytä haastateltavaa ensiksi haastatelleelle yksinoikeutta saman henkilön myöhemmin antamiin haastatteluihin. Haastattelut Yleisradion ohjelmaa varten on tehnyt ohjelman ohjaaja ZZ. Ohjelmassa ei käytetty NN:n ohjelmaa varten tehtyjä haastatteluja.

Suojatun arkistomateriaalin käyttöä ohjelmassa koskevat oikeudet määräytyvät sen mukaan, mitä käyttöoikeuksista sovitaan niiden omistajan kanssa. Saman materiaalin käyttö kolmannen henkilön ohjelmassa ei estä materiaalin käyttöä muussa yhteydessä. Yleisradio on hankkinut oikeudet ohjelmaansa sisältyvän arkistomateriaalin käyttöön asianmukaisesti materiaalin oikeuksien omistajalta. Ohjelmaan ei ole käytetty NN:n Yleisradiolle tarjoamaa materiaalia.

Edellä mainituin perustein Yleisradio Oy katsoo, ettei se ole syyllistynyt NN:n ohjelman plagiointiin.

TEKIJÄNOIKEUSNEUVOSTON LAUSUNTO

Tekijänoikeusneuvosto toteaa aluksi, että tekijänoikeuslain muutokset ovat tulleet voimaan 01.01.2006. Tekijänoikeuslain muuttamisesta annetun lain (821/2005) 64 b §:n 5 momentin mukaan ennen kyseisen lain voimaantuloa tehtyihin toimiin sekä hankittuihin oikeuksiin ja tehtyihin sopimuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tekijänoikeusneuvostolle esitetty lausuntopyyntö koskee tapahtumainkulkua, joka on tapahtunut ennen lainmuutosten voimaantuloa. Tekijänoikeusneuvosto soveltaa täten asiaan ennen 01.01.2006 voimassa ollutta tekijänoikeuslakia. Tekijänoikeusneuvosto toteaa myös, että 01.01.2006 voimaan tulleet tekijänoikeuslain muutokset eivät olisi relevantteja nyt käsiteltävänä olevan asian ratkaisemisen kannalta.

Muutoin tekijänoikeusneuvosto esittää lausuntonaan seuraavan.

Tekijänoikeudesta

Tekijänoikeuslain (TekijäL, 404/1961) 1 §:n mukaan sillä, joka on luonut kirjallisen tai taiteellisen teoksen, on tekijänoikeus teokseen. TekijäL 1 § sisältää esimerkkiluettelon tekijänoikeussuojaa saavista teostyypeistä. Suojaa saavat esimerkiksi kaunokirjalliset sekä selittävät kirjalliset ja suulliset esitykset, sävellysteokset, elokuvateokset sekä valokuvateokset ja muut kuvataiteen teokset.

Tekijänoikeussuojaa saadakse kirjallisen tai taiteellisen tuotteen on ylitettävä niin sanottu teoskynnys, eli sen on oltava tekijänsä henkisen luomistyön itsenäinen ja omaperäinen tulos. Itsenäisyys- ja omaperäisyysvaatimuksen katsotaan yleensä täyttyvän, jos voidaan olettaa, ettei kukaan muu vastaavaan työhön ryhtyessään olisi tehnyt samanlaista teosta. Tekijänoikeussuojan edellytyksenä ei ole muita erityisiä vaatimuksia. Teoskynnyksen ylittyminen ratkaistaan tapauskohtaisesti. Tekijänoikeus suojaa sekä teosta kokonaisuutena että sellaista teoksen osaa, jota muusta teoksesta irrallaan tarkasteltuna voidaan pitää tekijänsä luovan työn omaperäisenä tuloksena.

Tekijänoikeus ei suojaa teoksen ideaa tai aihetta, teoksessa käytetyn aiheen käsittelytapaa taikka teoksen sisältämiä tietoja. Täten kaksi ihmistä voi esimerkiksi kirjoittaa kirjan tai tehdä elokuvan samasta aiheesta ilman, että kyse olisi tekijänoikeuden loukkauksesta.

TekijäL 2 §:n 1 momentin mukaan tekijänoikeus tuottaa, TekijäL 2 luvussa säädetyin rajoituksin, yksinomaisen oikeuden määrätä teoksesta valmistamalla siitä kappaleita ja saattamalla se yleisön saataviin, muuttamattomana tai muutettuna. TekijäL 2 §:n 2 momentin mukaan kappaleen valmistamisena pidetään myös teoksen siirtämistä laitteeseen, jolla se voidaan toisintaa.

TekijäL 2 §:n 3 momentin mukaan teos saatetaan yleisön saataviin, kun se esitetään julkisesti tai kun sen kappale tarjotaan myytäväksi, vuokrattavaksi tai lainattavaksi taikka sitä muutoin levitetään yleisön keskuuteen tai näytetään julkisesti.

Tekijän moraalisisista oikeuksista säädetään TekijäL 3 §:ssä. Säännöksen mukaan tekijä on ilmoitettava hyvän tavan mukaisesti, kun teoksesta valmistetaan kappale tai teos kokonaan tai osittain saatetaan yleisön saataviin. Lisäksi säännöksessä kielletään teoksen muuttaminen tekijän kirjallista tai taiteellista arvoa tai omalaatuisuutta loukkaavalla tavalla sekä teoksen saattaminen yleisön saataviin tekijää sanotuin tavoin loukkaavassa muodossa tai yhteydessä.

Tekijä voi luovuttaa oikeutensa toiselle, myös oikeushenkilölle. Tekijänoikeuden siirtymisestä säädetään TekijäL:n 3 luvussa (27 § - 42 §). Tekijänoikeuden luovutusta koskevat yleiset säännökset ovat lain 27 § - 29 §:ssä.

TekijäL 39 § sisältää elokuvaamisesta tehtävää sopimusta koskevan erityissäännöksen. TekijäL 39 §:n mukaan kirjallisen tai taiteellisen teoksen elokuvaamisoikeuden luovutus käsittää oikeuden saattaa teos yleisön saataviin esittämällä elokuva teatterissa, televisiossa tai muulla tavoin sekä oikeuden varustaa elokuva tekstillä tai uudelleen äänittää sen teksti toisella kielellä. Sanottu ei kuitenkaan koske sävelteosta.

Tekijä voi luovuttaa taloudelliset oikeutensa kokonaan tai osittain. Moraalisista oikeuksistaan tekijä voi luopua vain laadultaan ja laajuudeltaan rajoitettua teoksen käyttämistä varten.

TekijäL 43 §:n mukaan tekijänoikeus on voimassa, kunnes tekijän kuolinvuodesta on kulunut 70 vuotta. Jos kyse TekijäL 6 §:ssä tarkoitettusta teoksesta eli yhteisteoksesta, tekijänoikeus on voimassa, kunnes viimeksi kuolleen tekijän kuolinvuodesta on kulunut 70 vuotta.

Elokuvateokset

Elokuvan käsite on ymmärrettävä laajasti. Se kattaa kaikki elokuvateokset ja elokuvaamiseen verrattavalla tavalla ilmaistut teokset riippumatta niiden tyypistä, pituudesta, valmistusmenetelmästä, käytetystä teknisestä prosessista, tarkoituksesta taikka tekijästä.

Elokuvan on TekijäL:n nojalla suojaa saadakseen oltava tekijänsä luovan ilmaisun omaperäinen tulos. Yleensä katsotaan, että tekijänoikeuden suojaaman elokuvateoksen käsite kattaa suurimman osan elokuvallisten menetelmin valmistetuista tallenteista, joiden ilmiasu on edes jossain määrin omaperäinen.

Tekijänoikeusneuvosto on käsitellyt elokuvateosten suojaa muun muassa lausunnoissaan 1995:9 ja 1998:6.

Tekijänoikeusneuvoston lausunnossa 1995:9 oli kyse videotallenteesta, joka koostui erääseen kongressiin osallistuneiden henkilöiden puheiden taltioinneista ja luennoitsijoiden luentojen välisistä osuuksista, joissa oli otoksia esimerkiksi maisemista, vanhoista arkistofilmeistä ja valokuvista. Videoon sisältyi myös runsaasti musiikkia. Tekijänoikeusneuvosto katsoi, että kyseinen videotallenne oli elokuvateos.

Myös tekijänoikeusneuvoston lausunnossa 1998:6 oli kyse videotallenteiden tekijänoikeussuojasta. Tallenteet sisälsivät esimerkiksi jäänmurtaajien historiaa käsittelevän dokumenttiohjelman, konserttitaltiointeja ja kanteleensoiton oppitunnin. Tekijänoikeusneuvosto katsoi, että kaikkia lausuntopyynnössä tarkoitettuja videotallenteita voitiin kokonaisuutena arvioiden pitää elokuvateoksina.

Elokuvateoksen luomiseen osallistuu yleensä useita henkilöitä. Joillekin näistä voi syntyä tekijänoikeus omaan panokseensa elokuvassa, joillekin taas voi syntyä tekijänoikeus elokuvaan kokonaisuutena. Tekijänoikeus elokuvateokseen syntyy sen valmistukseen luovalla ja omaperäisellä panoksella osallistuneelle. Ainakin elokuvan pääohjaajaa on pidettävä yhtenä elokuvan tekijänä. Tekijänoikeus elokuvaan voi syntyä myös esimerkiksi elokuvamusiikin säveltäjälle ja elokuvan käsikirjoittajalle.

TekijäL 43 §:n mukaan elokuvateoksen tekijänoikeus on voimassa, kunnes 70 vuotta on kulunut viimeksi kuolleen pääohjaajan, käsikirjoittajan, vuoropuhelun kirjoittajan tai nimenomaisesti kyseistä elokuvateosta varten luodun musiikin säveltäjän kuolinvuodesta.

Elokuvan varsinaisten luovien tekijöiden TekijäL 1 §:n mukaisen tekijänoikeuden ohella elokuvaan voi kohdistua myös elokuvan tuottajan TekijäL 5 luvun mukainen lähioikeus. Elokuvan tuottajan oikeuksista on säädetty TekijäL 46 a §:ssä. Elokuvan tuottaja on TekijäL:n esitöiden mukaan se luonnollinen tai oikeushenkilö, joka taloudellisesti vastaa kuvatallenteen tuotannosta. Tuottaja päättää tuotannon aloittamisesta sekä siitä, mitä tuotetaan ja millä tavoin. (Hallituksen esitys eduskunnalle 287/1994 laiksi tekijänoikeuslain muuttamisesta ja oikeudesta valokuvaan annetun lain kumoamisesta)

TekijäL 46 a §:n 1 momentin mukaan filmiä tai muuta laitetta, jolle on tallennettu liikkuvaa kuvaa, ei tuottajan suostumuksetta saa kopioida tai levittää yleisön keskuuteen ennen kuin 50 vuotta on kulunut tallentamisvuodesta. Jos tallenne julkaistaan tai julkistetaan mainitun ajan kuluessa, on suoja voimassa, kunnes 50 vuotta on kulunut siitä vuodesta, jona tallenne ensimmäisen kerran julkaistiin tai julkistettiin.

Lausuntopyynnössä tarkoitettut kuvatallenteet

Tekijänoikeusneuvosto on vertaillut sille toimitettuja kuvatallenteita. Tallenteet ovat seuraavanlaisia:

YLE TV 2:n Silminäkijä-sarjassa esitetty ohjelma "Itsenäisyyden sinetti":

Kyseessä on Lapin sodan tapahtumista kertova dokumenttiohjelma, jonka kesto on 30 minuuttia. Ohjelma alkaa VV:n juonnolla. Ohjelmassa toimittaja ZZ tapaa Lapin sodan veteraaneja ja sodan kokeneita siviilejä. ZZ:aa itseään ei näytetä ohjelmassa.

Ohjelma koostuu henkilöiden haastatteluista ja historiallisesta kuvamateriaalista, joka käsittää sekä vanhaa filmimateriaalia että vanhoja valokuvia. Vanhemman filmimateriaalin ohella ohjelmassa on myös jonkin verran uudempaa kuva-aineistoa.

Ohjelmaan sisältyy otteita yhteensä kuudentoista eri henkilön haastatteluista. Otteet ovat pidemmistä haastatteluista pätkittyjä lyhyehköjä kommentteja. Ohjelmassa on haastateltu seuraavia henkilöitä: saksalainen korkea-arvoinen sotilas WW, kaksi suomalaista korkea-arvoista sotilasta, kaksitoista suomalaista yksityishenkilöä (sodan kokeneita siviilejä).

Ohjelmassa kuuluu välillä toimittajan väliselostus/juonto. Välillä ohjelmassa näytetään karttoja, joihin on sisällytetty yksinkertaista animaatiota.

Ohjelma päättyy VV:n loppujuontoon.

Vapautemme puolesta veljeyden hinnalla. Tornion taistelut 1994 -tallenne:

Kyseessä on Lapin sodasta kertova dokumenttiohjelma. Ohjelman kesto on 58 minuuttia. Ohjelmassa on haastateltu viittä henkilöä, jotka ovat saksalainen sotilas WW sekä neljä suomalaista siviiliä. Näistä henkilöistä WW ja yksi siviileistä (PP) esiintyvät myös YLE TV 2:n ohjelmassa.

Ohjelmaan sisältyvät PP:n ja WW:n haastattelut eivät ole samoja kuin mitä Yleisradion ohjelmassa on käytetty.

Ohjelma koostuu vanhasta kuvamateriaalista ja henkilöiden haastatteluista. Ohjelmaan sisältyy myös jonkin verran uudempaa filmimateriaalia (esimerkiksi kaupunkinäkymiä Tornion). Valtaosa ohjelmaan sisältyvästä historiallisesta kuvamateriaalista on vanhoja valokuvia. Ohjelma sisältää muutoinkin enemmän valokuvia kuin Yleisradion ohjelma. Välillä ohjelmassa kuuluu välijuontoina selostajan/kertojan ääni.

Henkilöhaastattelujen osuus ohjelman sisältämästä filmiaineistosta ja ohjelmasta on merkittävä, erityisesti WW:n haastattelulle on annettu paljon aikaa. WW:n haastattelu on käännetty suomeksi siten, että haastattelun päällä kuuluu suomenkielisen selostajan ääni.

Vastaukset lausuntopyynnössä esitettyihin kysymyksiin

Tekijänoikeusneuvosto on vertaillut sille toimitettuja kuvatalenteita. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että molemmat sille toimitetut kuvatalenteet ovat teoskynnyksen ylittäviä, TekijäL 1 §:n nojalla tekijänoikeussuojaa saavia elokuvateoksia. Tekijänoikeus kyseisiin elokuvateoksiin kuuluu niiden tekijöille tai sille/niille, joille nämä oikeudet ovat siirtyneet. Molempiin elokuvaan kohdistuu myös TekijäL 46 a §:n mukainen elokuvan tuottajan lähioikeus.

Mitä tulee lausuntopyynnössä tarkoitettuihin kuvatalenteisiin ja niiden vertailuun tekijänoikeusneuvosto toteaa, että lausuntopyynnössä tarkoitettut dokumenttielokuvat eivät muistuta toisiaan muutoin kuin aiheen ja osin aiheen käsittelytavan osalta ja siten, että niissä molemmissa on haastateltu kahta samaa henkilöä. Mainitut ohjelmissa käytetyt haastattelut eivät kuitenkaan ole samoja.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että molemmissa ohjelmissa on käytetty samaa lähestymistapaa aiheen käsittelyyn siten, että ohjelmissa esitetään henkilöhaastatteluja arkistomateriaalin lomassa ja että historiallinen kuva-aineisto ja henkilöhaastattelujen otteet vuorottelevat. Mainitunlainen rakenne (arkistomateriaalin esittäminen haastattelujen lomassa) on tekijänoikeusneuvoston käsityksen mukaan kuitenkin tyyppillinen lausuntopyynnössä tarkoitettun kaltaisille ohjelmille, joten hakijan ohjelmassa käytetty rakenne ei sinällään voi saada tekijänoikeussuojaa, eikä samantyyppisen ohjelman rakenteen ja ohjelman sisältyvän aineiston esitystavan käyttämiselle toisessa ohjelmassa ole tekijänoikeudesta johtuvaa estettä.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että koska tekijänoikeus ei suojaa teoksen ideaa tai aihetta taikka aiheen käsittelytapaa, ja koska hakijan itsensä tuottamaa materiaalia ei ole käytetty Yleisradion ohjelmassa, asiassa ei siten ole tapahtunut tekijänoikeuden loukkausta.

Lopuksi tekijänoikeusneuvosto toteaa, että sen toimivaltaan kuuluu TekijäL 55 §:n mukaan antaa lausuntoja ainoastaan tekijänoikeuslain soveltamisesta. Tekijänoikeusneuvosto ei siten voi arvioida asiaa muun asiaan mahdollisesti soveltuvan lainsäädännön kannalta.

Puheenjohtaja

Niklas Bruun

Sihteeri

Hertta Hartikainen

Lausunto on käsitelty tekijänoikeusneuvoston täysistunnossa. Asian ratkaisemiseen ovat osallistuneet Niklas Bruun (puheenjohtaja), Katariina Sorvari, Marit Hohtokari, Päivi Liedes, Satu Kangas, Anne Stenros, Kai Nordberg, Arto Alaspää, Markku Uotila, Tuula Hämäläinen, Martti Virtanen, Risto Ryti ja Juha Vilanka.